

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: For at gøre det ganske klart vil jeg gerne sige: hvis hr. Poul Hartling havde hørt debatten i dag, ville han have hørt mig i mit indlæg i formiddags helt klart erkende, at der bliver en stigning i betalingsbalanceunderskuddet efter alt at dømme i 1973, at vi ønsker at sætte ind over for det, og at jeg pegede på hvorledes.

Men lad mig så lige sige: jeg har netop nu fået tallene fra det bestyrelsesmøde, vi skulle have været til i Nationalbanken i eftermiddag, mens vi har været her. Realiteten er, at i de første tre kvartaler af 1969 var underskuddet på 2,3 milliarder kr., i 1970 blev det 3 milliarder kr., og det tredje år, hvor vi havde den borgerlige regering, blev det 2,466 milliarder kr.; man nåede altså ikke engang ned på det, man var nede på i 1969.

Og så vil jeg da gerne have lov til at medgive hr. Poul Hartling, at naturligvis: al ære, den skal man have også for det fjerde kvartal. Jeg håber også, man tager æren for det kasseunderskud, som forsvandt, for det hænger jo sammen. Man kan ikke tage æren for den forbedring, der kom i fjerde kvartal, og så ikke æren for underskuddet. Det er første gang, jeg har hørt én fra den foregående regering vedkende sig, at det underskud havde man ansvaret for.

(Kort bemærkning).

Christoffersen: Jeg vil gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at nu er det jo ikke så meget bogholderiet, vi skal interessere os for, det er jo de realøkonomiske forhold. Og det, som jo var situationen i begyndelsen af 1972, det, som det økonomiske råds formandskab understreger i sin redegørelse, det var, at den økonomiske afdæmpning, den begrænsning af den indenlandske efterspørgsel, der fandt sted i 1970-71, gav mulighed for i løbet af 1972 en stærk forøgelse af erhvervslivets eksportindsats, og det er også en væsentlig grund til den valutariske forbedring i 1972. Nu er det, man påpeger, at vi risikerer at komme i præcis den modsatte situation: at en ny overophedning vil forringe erhvervslivets muligheder for at øge sin eksport; derfor bliver den realøkonomiske situation fundamentalt anderledes i de

kommande måneder, end den har været i 1971-72.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af gårs dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegering.

I skrivelse af gårs dato meddeler ministeren for Grønland, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om søtransport af gods til Grønland

og
forslag til lov om ændring af lov om pension til statens tjenestemænd m. v. i Grønland.

I skrivelse af gårs dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvesenet m. v.

I skrivelse af gårs dato meddeler socialministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.),

forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser) og

forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Tilskud til lægemidler).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring*